

روش پاره‌سازه‌ها برای تحلیل قاب‌های بزرگ مقیاس با استفاده از روش نیروها

پروفسور علی کاوه

استاد دانشکده عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران

مسعود پوربابا

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد مراغه

چکیده

در این مقاله با بکارگیری مفاهیمی از تئوری گراف‌ها، تحلیل سازه‌ها بروش نیروها و پاره‌سازه‌ها، روش‌هایی برای تحلیل بهینه سازه‌ها و نیز تحلیل قاب‌های بزرگ مقیاس با استفاده از پاره‌سازه‌ها ارائه شده است. در مورد تحلیل بهینه سازه‌ها، قاب‌های صلب دوبعدی با استفاده از تئوری گراف‌ها، به روش نیروها بوسیله یک نرم‌افزار محاسباتی بنام FORCE که در زبان Fortran Power Station تهیه گردیده است، تحلیل بهینه شده‌اند. بهینگی تحلیل با استفاده از تئوری گراف‌ها و دستگاه‌های خودمتعادل یا سیکل‌ها درمدل گراف سازه برمبنای تعداد کمینه اعضای غیرصفر ماتریس‌های اطلاعاتی و ساختار منظم آنها انجام گرفته است. در مورد تحلیل سازه‌ها به روش پاره‌سازه‌ها، قاب‌های صلب دو بعدی بزرگ مقیاس با استفاده از تئوری گراف‌ها و مفاهیم پاره‌سازه‌ها به روش نیروها بوسیله یک نرم‌افزار محاسباتی دیگر بنام SUBFRAME که در زبان Fortran Power Station تهیه گردیده است، تحلیل شده‌اند.

واژه‌های کلیدی :

تحلیل سازه‌ها بروش نیروها و پاره‌سازه، تحلیل بهینه، قاب‌های بزرگ مقیاس، تئوری گراف

مقدمه

سازه ها با ارائه یک برنامه محاسباتی دیگر نشان داده شده است.
[۴,۵,۶,۷,۸]

تعاریف و مفاهیمی از تئوری گراف

مدل ریاضی یک سازه G را می توان یک سه تایی مرتب $(N(G), M(G), \Psi(G))$ نشان داد که در آن مجموعه ناتهی $N(G)$ تحت عنوان رئوس یا گره ها و مجموعه $M(G)$ تحت عنوان شاخه ها هستند. $\Psi(G)$ نیز یک رابطه تلاقی برگشت پذیر متقارن بر روی $N(G)$ می باشد که هر شاخه از $M(G)$ یک جفت نامرتب از رئوس $N(G)$ را نظیر می کند.

تعداد رئوس G ، مرتبه آن را مشخص ساخته و تعداد شاخه های آن نیز G نامیده می شود. گراف G را زیرگراف G گویند، هرگاه کلیه گره های G در G نامیده می شود. و هر عضو از G دارای همان گره های انتهایی مشابه موجود در G باشد. بنابراین بطور کلی گراف G یک زیرگراف از G خواهد بود اگر:

$$N(G) \subseteq N(G), M(G) \subseteq M(G) \quad (1)$$

اگر فرض کنیم U, V رئوس یک گراف G باشند، پیمایش یا گام $U-V$ در G بنابه تعریف دنباله متناوبی از رئوس و شاخه های G است که با U آغاز شده و در V پایان می پذیرد. رشته $U-V$ در یک گراف پیمایش $U-V$ ای است که شامل شاخه تکراری نباشد. مسیر $U-V$ نیز یک پیمایش $U-V$ ای در گراف است که شامل رأس تکراری نباشد. دو رأس U, V در یک گراف G همبند خوانده می شوند، هرگاه $U=V$ باشد و یا اگر $U \neq V$ باشد، آنگاه حداقل یک مسیر $U-V$ در G موجود باشد. گراف هنگامی همبند خواهد بود که هر دو رأس آن همبند باشند. در غیراینصورت G را ناهمبند نامند. یک رشته $U-V$ که در آن $U=V$ بوده و حداقل سه شاخه را متضمن شود، یک مدار نامیده می شود. هر رشته بسته ای در داخل گراف یک سیکل نامیده می شود.

درخت یک گراف همبند فاقد سیکل است. در این مقاله، منظور از درخت گراف ساده ای است که اولاً دارای شاخه باشد و ثانیاً فاقد حلقه، سیکل یا شاخه های موازی باشد. در گراف همبند G فاصله دو گره u_i, u_j بصورت $d(u_j, u_i)$ نشان داده شده، برابر طول حداقل مسیر بین آن دو گره است.

مجموعه بیشینه سیکل های مستقل گراف G یک پایه سیکل نامیده می شود. بعد این پایه سیکل برابر با عدد نخست بتی یا

$$b_1(G) = m - n + b_0(G)$$

برابر تعداد مؤلفه های گراف G است. طول پایه سیکل های مزبور طبق رابطه زیر برابر با مجموع تعداد شاخه های سیکل های آن تعریف می شود:

روش نیرو کلی ترین روش برای تحلیل سازه ها محسوب می شود و با استفاده از این روش، می توان هر سازه ای اعم از تیرهای سراسری، قاب ها، خرابها و سازه های مرکب را برای هر عاملی مانند نیروهای خارجی، تغییرات درجه حرارت، نشست تکیه گاه ها و یا برای هر عامل دیگری تحلیل نمود. هنگامی که تعداد اعضای مدل سازه ای زیاد بوده و درجه نامعینی استاتیکی آنها نسبتاً کوچک باشند، روش نیروها نسبت بروش تغییرمکان برتری قابل توجهی دارد. علت عمده این برتری، حجم کوچک مسئله تحلیل عددی دستگاه معادلات خطی حاصل می باشد.

پنج روش در تحلیل سازه ها با این روش فرمول بندی مطرح شده که عبارتند از: روش های توپولوژیکی، روش های ترکیباتی، روش های جبری، روش های مختلط جبری و ترکیباتی و روش مجتمع نیروها از بین انواع روش های فوق از روش های ترکیباتی (روش گسترشی) که برای برنامه نویسی رایانه ای و تهیه مدول های محاسباتی مناسب بوده، استفاده شده است. [۲,۳]

قاب های صلب دوبعدی با استفاده از تئوری گراف ها، به روش نیروها بوسیله یک نرم افزار محاسباتی تحلیل بهینه شده اند. بهینگی تحلیل با استفاده از تئوری گراف ها و دستگاه های خودمتعادل یا سیکل در مدل گراف سازه بر مبنای تعداد کمینه اعضای غیرصفر ماتریس های اطلاعاتی و ساختار منظم آنها انجام گرفته است.

روش پاره سازه ها نیز که در این مقاله استفاده شده است، به دلایل مختلفی برای مهندسان جذاب و جالب توجه می باشد. در مراحل اولیه توسعه این روش محدودیت در ذخیره سازی اطلاعات در حافظه رایانه ها برای تحلیل مسائل بزرگ علت عمده گرایش به سمت این روش ها بود. ولی اخیراً ارتباط نزدیک این روش ها و زمینه تخصصی نوین پردازش موازی و امکان کاربرد آنها در ایجاد برنامه های محاسباتی جدید برای تحلیل مسائل بزرگ انگیزه توجه پژوهشگران را به این روش ها معطوف نموده است. همچنین دیگر جنبه تحقیقاتی و کاربردی این روش را می توان در بهینه یابی توپولوژیکی سازه ها مشاهده نمود که این روش به عنوان یک روش مهم و توانا در آن شناخته شده است. [۱۴,۱۵]

در این مقاله، روش ترکیباتی نیروها بمنظور تحلیل بهینه سازه ها و استفاده از پاره سازه ها برای تحلیل سازه های بزرگ مقیاس (قاب های صلب دوبعدی بزرگ مقیاس)، بکار گرفته شده اند. در این روش پایه استاتیکی برای مدل های سازه ای بر مبنای مفاهیم ترکیباتی از پایه سیکلی مدل ریاضی استخراج شده اند.

در این روش از پایه استاتیکی کمینه و نزدیک به کمینه در فرمول بندی ماتریسی برای نرم افزارهای محاسباتی استفاده شده است. تحلیل بهینه قاب های صلب دو بعدی با استفاده از تئوری گراف ها، به روش نیروها بوسیله یک نرم افزار محاسباتی نشان داده شده است. و نیز تحلیل قاب های صلب دو بعدی بزرگ مقیاس توسط روش پاره

ماتریس B^0 در روابط فوق با تأثیر مؤلفه های بار خارجی واحد در طول درجات آزادی فعال توسط روابط تعادل حاصل آمده و ماتریس B^1 نیز با تأثیر کنش های دوتایی در محل حذف مجهولات اضافی، توسط روابط تعادل نتیجه می شود. در برخی از روش های نیرورابطه (۶) توسط تشکیل معادلات تعادل نیروهای داخلی در مجاورت گره ها و در طول درجات آزادی فعال مدل سازه محاسبه می شوند. پس از بررسی معادلات اساسی تعادل، معادلات سازگاری سازه استخراج می شوند. با استفاده از رابطه نیرو-جابجایی برای هر عضوگردآوری آنها در یک ماتریس قطری بنام ماتریس نرمی سوار نشده F_m می توان نوشت:

$$U = F_m r \quad (7)$$

$$U = F_m B \cdot p + F_m B_1 q \quad (8)$$

که در آن

$$U = \{u_1, u_2, u_3, \dots, u_{cm}\} \quad (9)$$

که در فرم ماتریسی بصورت زیر در می آید:

$$[U] = [F_m] \begin{bmatrix} B & B_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} p \\ q \end{bmatrix} \quad (10)$$

تغییرشکل های نسبی اعضای سازه در طول مؤلفه های نیروهای داخلی خودهستند. با استفاده از قضیه کار مجازی می توان نشان داد که میزان جابجایی های گرهی با رابطه زیر به تغییر شکل های نسبی عضوی مرتبط است:

$$V = B^t U_p + B_1^t U_q \quad (11)$$

که در آن t ترانهاده ماتریس، U_p و U_q به ترتیب نماینده زیر مجموعه ای از تغییرشکل های نسبی عضوی مربوط به نیروهای خارجی و نیروهای مجهول اضافی بوده و V بردار جابجایی در طول درجات آزادی و محل حذف مجهولات اضافی می باشد. با تلفیق دو رابطه (۸) و (۱۱) و تفکیک مؤلفه ها در بردار V داریم:

$$\begin{bmatrix} V_c \\ V_s \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} B^t \\ B_1^t \end{bmatrix} [F_m] \begin{bmatrix} B & B_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} p \\ q \end{bmatrix} \quad (12)$$

$$\begin{bmatrix} V_c \\ V_s \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} B^t F_m B & B^t F_m B_1 \\ B_1^t F_m B & B_1^t F_m B_1 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} p \\ q \end{bmatrix} \quad (13)$$

تعریف می کنیم:

$$D_{..} = B^t F_m B, \quad D_{.1} = B^t F_m B_1 \\ D_{1.} = B_1^t F_m B, \quad D_{11} = B_1^t F_m B_1 \quad (14)$$

$$L(C) = \sum_{i=1}^{b_i(G)} L(c_i) \quad (2)$$

پایه سیکل C که در آن مجموع طول سیکل هایش کمینه باشد، تحت عنوان یک پایه سیکل کمینه گراف G شناخته می گردد. روابط اساسی روش نیروها در روش نیروها، ابتدا با گزینش مجموعه ای مناسب از مؤلفه های اضافی نیرو و حذف آنها، مدل سازه S ، از لحاظ استاتیکی معین می شود. مدل ریاضی حاصل از حذف مؤلفه های نیرویی اضافی تحت عنوان سازه مینا Sp شناخته می گردد. مجموعه نیروهای داخلی در سازه را به صورت زیر می توان تعریف نمود:

$$r = \{r_1, r_2, \dots, r_{cm}\} \quad (3)$$

که در آن am تعداد نیروهای مجهول داخلی است، a یک ضریب ثابت برای نوع سازه و m تعداد اعضای مدل سازه هستند. نیروهای داخلی فوق را می توان حاصل دو دسته پاسخ نیرویی مجزا دانست:

۱- نیروهای درختی ویژه که عبارتند از مجموعه نیروهای داخلی حاصل از تأثیر نیروهای خارجی بر روی گره ها و اعضای سازه. این مجموعه نیروها با ملاحظه روابط تعادل برآحتی در اعضای مدل ریاضی سازه محاسبه می گردند.

۲- نیروهای سیکلی مکمل که عبارتند از مجموعه نیروهای داخلی حاصل از تأثیر کنش های دو تایی داخلی در محل حذف مؤلفه های نیرویی اضافی. این مجموعه نیروها نیز با ملاحظه روابط تعادل برآحتی در اعضای مدل ریاضی محاسبه می گردند. بارهای خارجی مؤثر بر مدل ریاضی سازه S در طول درجات آزادی فعال بصورت زیر تعریف می گردند.

$$p = \{p_1, p_2, \dots, p_n\} \quad (4)$$

این مجموعه نیروها با مجموعه عکس العمل های تکیه گاهی در طول درجات آزادی غیرفعال سازه یک دستگاه خودمتعاد ایستا را بوجود می آورند. اگر مجموعه نیروهای مجهول اضافی در سازه بصورت زیر تعریف شود:

$$q = \{q_1, q_2, \dots, q_{\gamma(s)}\} \quad (5)$$

توزیع نیروهای داخلی سازه را می توان از رابطه اساسی و بنیادین روش نیروها بصورت زیر حاصل آورد:

$$r = B \cdot p + B_1 q \quad (6)$$

ابعاد ماتریس های تعادل B^0 و B^1 به ترتیب برابر $am \times na$ و $am \times \gamma(s)$ می باشد که na و $\gamma(s)$ به ترتیب تعداد درجات آزادی فعال و درجه نامعینی استاتیکی سازه می باشند.

اهمیت پاره یابی و ملاک‌های بهینگی پارش [۹]

با توجه به تعاریف فوق داریم :

یکی از مراحل اساسی تحلیل سازه‌ها به روش پاره‌سازها، مرحله اول آن یعنی افراز سازه یا دامنه به زیر سازه‌ها یا زیر دامنه‌ها به تعداد پردازشگرها است. مرحله اول که انجام آن مستلزم استفاده از مفاهیم تئوری گراف‌هاست، از اهمیت خاصی برخوردار است. در حقیقت کیفیت افراز دامنه در مرحله اول بر بهینگی محاسبات مراحل بعدی تأثیر می‌گذارد. [۱]

مهم ترین شرایط افراز بهینه عبارتند از :

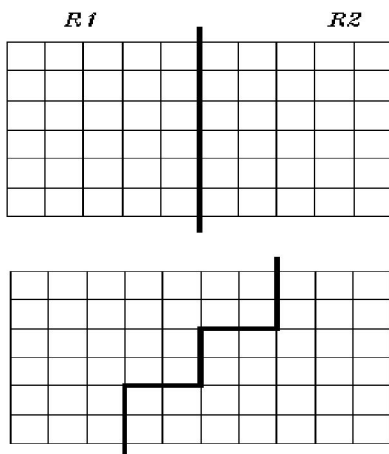
الف) دامنه های افراز شده باید حداقل امکان از نظر تعداد المان، تعداد گره و درجه آزادی (درجه نامعینی) با همدیگر متعادل باشند. این حالت باعث می شود که پردازشگرها با حداکثر همزمانی کار کنند (در تحلیل موازی).

ب) تعداد گره های مرزی مشترک بین دامنه ها حداقل باشد. این شرایط باعث می شود اندازه مسئله مرزی (معادلات گره های مرزی) کاهش یافته و در نتیجه تبادل اطلاعات بین پردازنده ها حداقل شود. ج) دامنه های افراز شده باید دارای نسبت شکل خوب باشند. نسبت شکل یک شاخص هندسی است که تقریباً نماینگر گستردگی هندسی شکل است و بصورت زیر تعریف می شود.

$$A.R = \frac{H_{max}}{H_{min}} \quad (22)$$

که در آن H_{max} و H_{min} درازا H_{min} و پهنای (حالت دوبعدی) تقریبی شکل می باشند.

مطلوب آن است که نسبت شکل حداقل امکان کوچک و نزدیک به واحد باشد. بعنوان مثال در شکل (۱) یک دامنه المان محدود مستطیلی به دو گونه به دو ناحیه افراز شده است. که در هر دو تعادل المان بین زیردامنه ها برقرار است. در دامنه طرف چپ تعداد گره مرزی ۷ و در طرف راست ۱۱ می باشد. افراز سمت چپ شرایط بهینگی افراز را داراست.

شکل (۱) افراز یک دامنه المان محدود به دو گونه مختلف

$$V_c = D_{..}p + D_{.j}q \quad (15)$$

و

$$V_c = D_{j.}p + D_{jj}q \quad (16)$$

معادلات سازگاری بصورت زیر بدست می آیند:

$$V_c = 0 \quad (17)$$

که معادله فوق از عدم وجود تغییر مکان یا تغییر شکل در محل حذف مجهولات اضافی (داخلی یا خارجی) سازه حاصل می شود. با استفاده از رابطه (۱۶) و (۱۷) بدست می آید:

$$q = -D_{jj}^{-1} D_{j.} p \quad (18)$$

با قرار دادن معادله (۱۸) در معادله (۱۶) نیروهای داخلی بصورت زیر بدست می آیند:

$$r = [B_{.} - B_{j.} D_{jj}^{-1} D_{j.}] P \quad (19)$$

و با قرار دادن معادله (۱۸) در معادله (۱۵) جایجایی های گرهی در طول درجات آزادی فعال بصورت زیر بدست می آیند:

$$V_c = [D_{..} - D_{.j} D_{jj}^{-1} D_{j.}] p \quad (20)$$

ماتریسی که در رابطه های فوق معکوس گردیده D_{jj} ، ضریب دستگاه معادلات سازگاری می باشد. این ماتریس مربعی با بعدی برابر با پایه استاتیکی سازه بصورت زیر تعریف می گردد:

$$D_{jj} = B_{j.}^T F_m B_{j.} \quad (21)$$

ماتریس D_{jj} ، ماتریس نرمی سوار شده، یا بطور خلاصه ماتریس نرمی سازه نامیده می شود. ساختار این ماتریس رابطه بسیار نزدیکی با ساختار عناصر غیرصفر ماتریس F_m و $B_{j.}$ خواهد داشت. انتخاب مناسب دستگاه نیروهای داخلی مستقل در هر عضو و گزینش مناسب دستگاه های خودمتعادل مستقل در کل سازه در نهایت بر ساختار آن ماتریس و نحوه پراکندگی عناصر غیرصفر و صفر در آن تأثیر مهمی خواهد گذاشت.

برای محاسبه این روابط اساسی در روش نیروها می توان از مدل ریاضی سازه که تحت عنوان گراف شناخته شده، استفاده می گردد. با کمک این مدل و مفاهیم نظیر در نظریه گراف ها بطور خودکار پایه استاتیکی و نیروهای مجهول اضافی حاصل می آیند. با تشکیل بهینه این ساختارها در مدل سازه و ترتیب شماره گذاری عناصر موجود در آن می توان آرایش مناسبی از اعداد صفر و غیرصفر در ضرایب معادلات و ماتریس نرمی نتیجه گرفت.

روش جبری تنصیف طیفی

دیگر روابط مربوط به هر پاره سازه را براحتی می توان با ملاحظه اختصاصی هر یک از روابط (۶) تا (۲۰) به دست آورد.

برای هر پاره سازه S_i ، نیروهای P_{es} بصورت زیر محاسبه می شود:

$$P_{es} = \begin{bmatrix} a_e & b_e \end{bmatrix} \begin{bmatrix} P_e \\ Q_c \end{bmatrix} \quad (25)$$

که در آن P_e و Q_c بترتیب نیروهای خارجی و نیروهای مجهول پیوندی هستند. در یک پاره سازه مشخص سه نوع نیروی مختلف وجود خواهد داشت:

P_{ei} نیروهای خارجی پاره سازه ها هستند.

P_{eb} نیروهای اتصال معین استاتیکی هستند.

P_{ec} نیروهای مجهول پیوندی هستند.

برای کل سازه، ماتریس های A و B بصورت زیر تعریف می شوند:

$$A^t = [a_{e1}, a_{e2}, \dots, a_{eq}] \quad (26)$$

$$B^t = [b_{e1}, b_{e2}, \dots, b_{eq}] \quad (27)$$

و ارتباط نیروهای P_e و Q_c با

$$P_s = \begin{bmatrix} P_{s1} \\ P_{s2} \\ M \\ P_{sq} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A & B \end{bmatrix} \begin{bmatrix} P_e \\ Q_c \end{bmatrix} \quad (28)$$

بصورت زیر است:

نیروهای P_s را می توان به نیروهای P_{ei} و P_{eb} و P_{ec} تفکیک کرد:

$$\begin{bmatrix} P_{ei} \\ P_{eb} \\ P_{ec} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} a_{ei} & \cdot \\ a_{eb} & b_{eb} \\ a_{ec} & b_{ec} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} P_e \\ Q_c \end{bmatrix} \quad (29)$$

ماتریس نرمی کل سازه نظیر P و Q با کمک روابط (۲۴) تا (۲۸) بدست می آید:

$$\begin{bmatrix} f_{ee} & f_{ec} \\ f_{ce} & f_{cc} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} A^t \\ B^t \end{bmatrix} \begin{bmatrix} F_1 \\ F_2 \\ \dots \\ F_q \end{bmatrix} \quad (30)$$

$$\begin{bmatrix} v_e \\ v_o \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f_{ee} & f_{ec} \\ f_{ce} & f_{cc} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} P_e \\ Q_c \end{bmatrix} \quad (31)$$

با اعمال شرایط پیوستگی در محل بریدگی های پیوندی پاره سازه ها ($v_c = 0$) خواهیم داشت:

$$Q_c = -f_{cc}^{-1} f_{ce} P_e \quad (32)$$

در این روش از خواص طیفی گرافها استفاده شده و با حل مسئله مقدار ویژه ماتریسی موسوم به لاپلاسیان گراف افزایش انجام می گیرد. لاپلاسیان گراف یک ماتریس $n \times n$ است که بصورت زیر تعریف می شود:

$$L = D - A \quad (23)$$

در این رابطه ماتریس D یک ماتریس قطری است که اعضای آن درجه هر گره گراف است. درجه هر گره تعداد لبه های (اعضای) متصل به گره می باشد. A یک ماتریس متقارن متشکل از $(0, 1)$

است که ماتریس مجاورت گرهی نامیده $A_{ij} = \begin{cases} 0 \\ 1 \end{cases}$ می شود:

اگر دو گره i, j متصل باشند

اگر دو گره i, j متصل نباشند

گام های اصلی روش تنصیف طیفی برگشتی RSB بشکل زیر است:

الف) تبدیل شبکه المان محدود به گراف مزدوج یا وابسته و تشکیل لاپلاسیان گراف مزدوج.

ب) یافتن مقدار ویژه و بردار ویژه دوم گراف

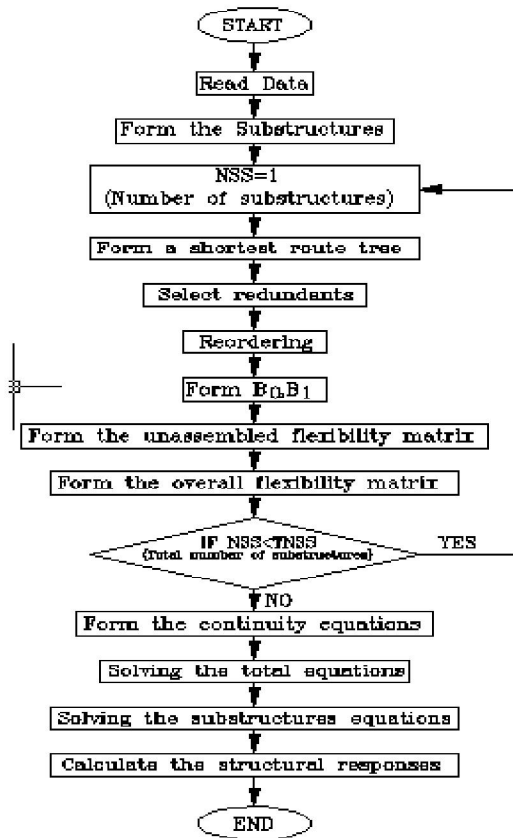
ج) مرتب کردن صعودی مؤلفه های بردار ویژه دوم لاپلاسیان. نصفی از المان ها که مربوط به مؤلفه های کوچکتر به یک زیردامنه و نصفی که شامل مؤلفه های بزرگترند به زیردامنه دوم

با انجام این سه گام، گراف نصف می شود. حال اگر روی هر نصفه این روش تکرار شود، $(N_p = 4)$ چهار زیردامنه افزایش خواهد شد. با تکرار این الگوریتم بصورت برگشتی $N_p = 2^{NR}$ زیردامنه بدست خواهد آمد و NR تعداد تکرار است.

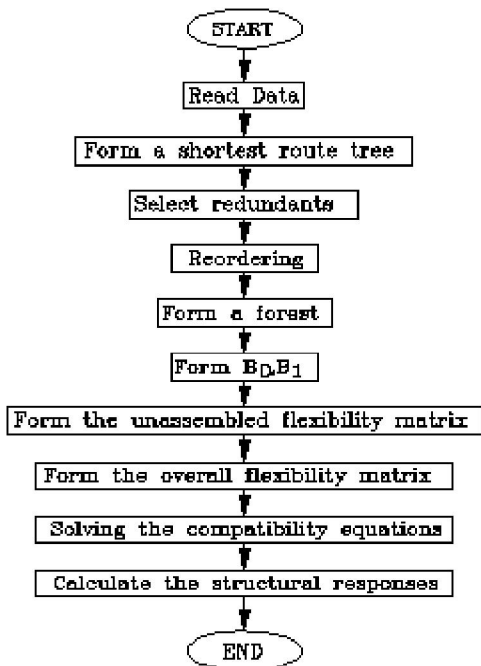
فرمول بندی روش ترکیباتی نیروها برای پاره یابی سازه ها [۱۲، ۱۳]

برای یک سازه نامعین، فرمول بندی روش ترکیباتی نیروها در بخش قبلی برای سازه های اسکلتی ارائه شد. حال فرض می کنیم یک سازه نامعین، با مدل سازه ای S برای تحلیل به Q پاره سازه (S_1, S_2, \dots, S_q) افزایش شده است. در پاره یابی و پاره بندی دستگاه سازه ای در محل مرز بین پاره سازه های مختلف، تکیه گاه هر پاره سازه به صورت معین استاتیکی ملاحظه می شود. در صورتی که تعداد گره های مرزی بیش از واحد باشد، به جز یکی از گره های مرزی (به طور اختیاری) اعضای سازه در مجاورت بقیه گره ها بریده می شوند. در صورتی که برای یک پاره سازه S_i مشخص، نیروهای خارجی P_i و مجهولات اضافی Q_i باشند، رابطه (۲۰) را می توان برای آن بصورت زیر نوشت:

$$v_{oi} = (D_{..} - D_{.i} D_{ij}^{-1} D_{j.})_i P_i \quad (24)$$

روند اجرای برنامه SUBFRAME

روند اجرای برنامه FORCE

و با استفاده از این رابطه مقدار نیروهای داخلی و جابجایی‌های هر پاره سازه S_i به صورت زیر حاصل می‌شوند:

$$r_i = (B_i - B_{ic} f_{cc}^{-1} f_{ce}) P_{si} \quad (33)$$

$$v_{ei} = (f_{ee} - f_{ec} f_{cc}^{-1} f_{ce}) P_{si} \quad (34)$$

برنامه‌های کامپیوتری

برنامه محاسباتی FORCE

برنامه FORCE در زبان برنامه نویسی Fortran Power Station به منظور تحلیل بهینه قاب‌های صلب دوبعدی تهیه شده است. روند اجرایی برنامه FORCE در صفحات بعدی نشان داده شده است. [۱۰]

برنامه محاسباتی SUBFRAME

برنامه SUBFRAME در زبان برنامه نویسی Fortran Power Station به منظور تحلیل قاب‌های صلب دو بعدی بزرگ مقیاس تهیه شده است. روند اجرایی برنامه SUBFRAME در صفحات بعدی نشان داده است.

مثال‌های عددی

خواص ستون‌ها:

$$E = 2.1 \times 10^6 \frac{Kg}{cm^2}$$

$$A = 100 \text{ cm}^2$$

$$I_z = 12000 \text{ cm}^4$$

خواص تیرها:

$$E = 2.1 \times 10^6 \frac{Kg}{cm^2}$$

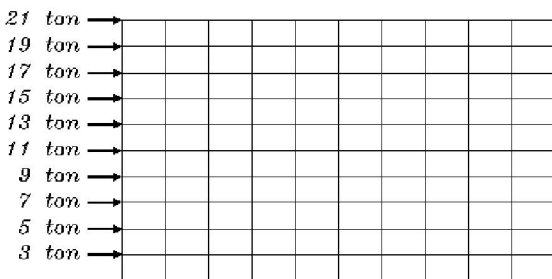
$$A = 60 \text{ cm}^2$$

$$I_z = 1000 \text{ cm}^4$$

مطلوب است:

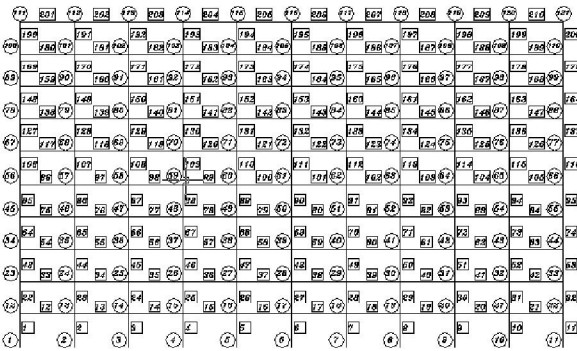
الف) افزایش سازه به NP=۲

ب) تعیین نیروهای داخلی کلیه اعضا توسط برنامه SUBFRAME

شکل (۳) سازه قالب صلب مربوط به مثال (۲)

در شکل (۴) شماره گذاری المان‌ها و گره‌ها نشان داده شده‌اند.

شکل (۴) شماره گذاری گره‌ها و المان‌ها برای سازه مربوط به مثال (۲)

پاره سازه‌های افزایش شده در شکل (۵) نشان داده شده‌اند.

در این بخش ۲ قاب صلب دوبعدی با استفاده از برنامه‌های محاسباتی FORCE و SUBFRAME مورد تحلیل قرار گرفته‌اند.

مثال (۱) یک قاب صلب مسطح طبق شکل (۲) دارای ۴ طبقه و ۱ دهانه می‌باشد. ارتفاع طبقات ۳ متر و طول دهانه ۵ متر می‌باشد. پای ستون‌ها در طبقه همکف گیردار بوده و کلیه گره‌های بالایی صلب می‌باشند. مقادیر بارهای گرهی وارد بر سازه در شکل (۲) نشان داده شده‌اند. جنس و مشخصات مصالح بشرح زیر می‌باشند:

خواص ستون‌ها:

$$E = 2.1 \times 10^6 \frac{Kg}{cm^2}$$

$$A = 23.9 \text{ cm}^2$$

$$I_z = 1230 \text{ cm}^4$$

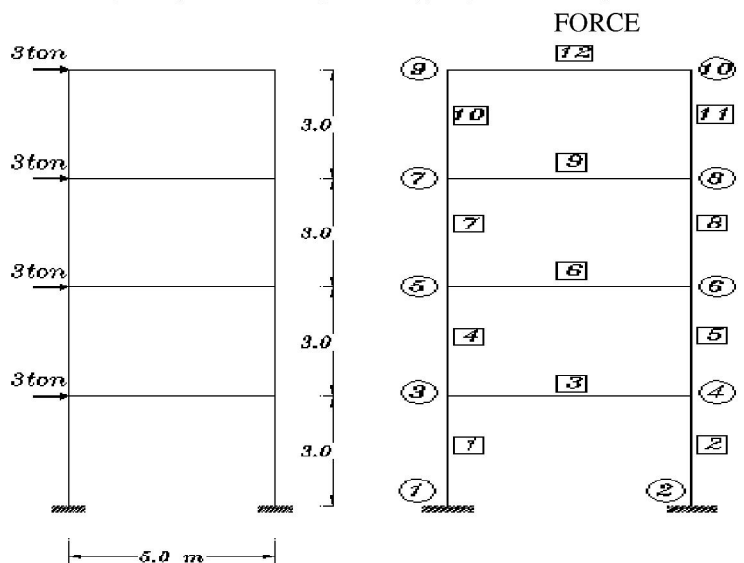
خواص تیرها:

$$E = 2.1 \times 10^6 \frac{Kg}{cm^2}$$

$$A = 30.1 \text{ cm}^2$$

$$I_z = 169 \text{ cm}^4$$

مطلوب است، تعیین نیروهای داخلی کلیه اعضا توسط برنامه

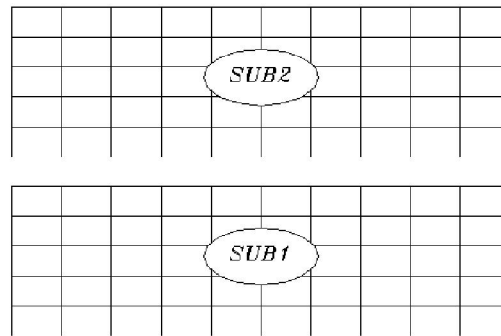

شکل (۲) سازه مربوط به مثال (۱) و شماره گذاری گره‌ها و المان‌ها

مثال (۲) یک قاب صلب مسطح طبق شکل (۳) دارای ۱۰ طبقه و ۱۰ دهانه می‌باشد. ارتفاع طبقات ۳ متر و طول دهانه‌ها ۵ متر می‌باشد. پای ستون‌ها در طبقه همکف گیردار بوده و کلیه گره‌های بالایی صلب می‌باشند. مقادیر بارهای گرهی وارد بر سازه در شکل (۳) نشان داده شده‌اند. جنس و مشخصات مصالح بشرح زیر می‌باشند:

مراجع

۱. Farhat, C., Maman, N. and Brown, G.W., 1995, Mesh partitioning for implicit computations via iterative domain decomposition: impact and optimization of the subdomain aspect ratio, *Int. J. Numer. Meths Engng.*, 38, 989-1000.
۲. Kaveh, A. and Davaran, A., 1996, A mixed method for subdomain generation for parallel processing, in *Advances in Computational Structural Technology*, Civil-Comp Press, Edinburgh, pp. 259-264.
۳. Kaveh, A. and Mokhtar-Zadeh, A., 1997, A comparative study of the combinatorial and algebraic force methods, *Comput. Struct.*, 63, 727-737.
۴. Kaveh, A., Roosta, G.R. and Mokhtar-Zadeh, A., 1995, Substructuring for combinatorial force method of structural analysis, *Proc. Civil-Comp*, Edinburgh, U.K, pp.53-60.
۵. Kaveh, A. and Roosta, G.R., 1994, A graph theoretical method for decomposition in finite element analysis., *Proc. Civil-Comp 94* , Edinburgh, U.K, pp.35-42.
۶. Kaveh, A. and Roosta, G.R., 1997, Domain Decomposition for finite element analysis, *Communications in Numerical Methods in Engineering.*, 13, 61-71.
۷. Kaveh, A. and Roosta, G.R., 1995, Graph-theoretical Methods for substructuring and ordering, *Proc. of the 10th European Conf. on Earthquake Engineering*, Vienna, A. A. Blakema/Rotterdam/Brookfield, 2, 1461-1466.
۸. Kaveh, A. and Roosta, G.R., 1995, Graph-theoretical methods for substructuring, subdomaining and ordering, *Int. J. Space Structures*, No. 2, 10, 121-131.
۹. Kaveh, A., 1979, A Combinatorial optimization problem; Optimal generalized cycle bases, *Comput. Meth. Appl. Mech. Engng.*, 20, 39-52.
۱۰. Kaveh, A., 1986, An efficient program for generating Subminimal cycle bases for the flexibility analysis of structures, *Commun. Appl. Numer. Meth.*, 2, 339-344.
۱۱. Kaveh, A., 1976, Improved cycle bases for flexibility analysis of structures, *Comput. Meths Appl. Mech. Engng.*, 9, 267-272.
۱۲. Kaveh, A., (1997), *Optimal Structural Analysis*, RSP(John Wiley), U.K.
۱۳. Kaveh, A., (1995), *Structural Mechanics: Graph and Matrix Methods*, RSP(John Wiley), U.K., 2nd Edition.
۱۴. Przemieniecki, J.S., 1963, Matrix structural analysis of substructures, *AIAA Journal*, 1, 138-147.

شکل (۵) پاره سازه‌های افزاز شده برای سازهٔ مربوط به مثال (۲)

نتیجه گیری

در این مقاله از روش نیروها برای تحلیل سازه‌ها استفاده شده است. قاب‌های صلب دو بعدی با فرض رفتار خطی و تغییر شکل‌های کوچک تحلیل بهینه شده‌اند. این تحلیل استاتیکی بوده و گره‌های قاب‌ها بصورت صلب در نظر گرفته شده‌اند. برای تحلیل بهینه از تئوری گراف‌ها استفاده شده است و بهینگی تحلیل نیز با استفاده از دستگاه‌های خودمتعاد یا سیکل‌ها در مدل گراف سازه بر مبنای تعداد کمینه اعضای غیرصفر ماتریس‌های اطلاعاتی و ساختار منظم آنها انجام گرفته است. ماتریس‌های اطلاعاتی در روش نیروها، شامل ماتریس تعادل دستگاه‌های خود متعاد B_1 (مستطیلی)، ماتریس تعادل سیستم‌های درختی B_2 (مستطیلی)، و ماتریس نرمی G (مربعی) هستند. به این منظور یک نرم‌افزار محاسباتی بنام FORCE که در زبان Fortran Power Station تهیه گردیده است. نتایج تحلیل مثال‌های متعددی با این نرم‌افزار (FORCE) با نرم‌افزارهای دیگر مورد مقایسه قرار گرفته، که نشان دهنده صحت نتایج این نرم‌افزاری باشند.

در ادامه تحلیل سازه‌ها به روش پاره‌سازه‌ها انجام گرفته است. یکی از گام‌های اصلی در تحلیل سازه‌ها به روش پاره‌سازه‌ها، افزاز و پارش سازه یا دامنه‌ای است که تحلیل خواهد شد. لذا انواع روش‌های متداول افزاز مورد بررسی قرار گرفته، در نهایت از روش تنصیف طیفی استفاده شده است. به این منظور یک نرم‌افزار محاسباتی بنام SUBFRAME در زبان Fortran Power Station تهیه گردیده است. نتایج تحلیل مثال‌های متعددی با این نرم‌افزار، با نرم‌افزارهای دیگر مورد مقایسه قرار گرفته، که نشان دهنده صحت نتایج این نرم‌افزار می‌باشند. این نرم‌افزار (SUBFRAME) از نظر ظرفیت با نرم‌افزار SAP90 قابل مقایسه بوده و در بعضی حالات (قاب‌های صلب دو بعدی بزرگ مقیاس) ظرفیت بیشتری نشان داده است. با این نرم‌افزار سازه‌هایی تا ۱۵۰۰۰ درجهٔ نامعینی تحلیل شده‌اند.

Substructureing Method For Analysis Large Scale Rigid Frames Using Force Method

Ali Kaveh

Assistant Professor, Department of Civil Engineering, Elmosanat University

Masood Poorbaba

Islamic Azad University, Maragheh Branch

Abstract

In this paper by using concepts of graph theory, forces method and substructureing method for analysis of structures, some methods have been introduced for optimal analysis of structures in a large scale, using substructuring method.

Planar rigid frames assuming linear behavior and small deformations, have been optimal analyzed, by using forces method. Thus, a FORTRAN POWER STATION computational software called FORCE has been provided.

Large scale planar rigid frames are analyzed assuming linear behavior (without considering P- Δ effects etc). Thus, a FORTRAN POWER STATION computational software called SUBFRAME has been provided.

Keywords:

Substructureing method for analysis, Optimum analysis, large scale rigid frame